Et d[icitu]r hac s[ecund]a 1a q[ui]a agens nat[ura]le n[on] corrumpit, imo conservat aliud sibi simile: q[uia] calor ut octo q[ui] applicatur aquae calidae ut quatuor n[on] destruit illos quatuor gradus caloris, q[ui] s[un]t eiusd[em] rat[ionis], imo illos fovet, et conservat =

Pr[obatur] 2o in sensu contrario, q[ui]a remissio n[on] fit per destructionem f[orm]ae perfectioris, et introductionem imperfectioris, et p[ro]bo hoc ab experientia manifesta. Ponatur aqua nimis calida in domo valde frigida, in q[ua] nulla e[st] ca[usa] productiva caloris, certe ille calor aquae paulatim remittitur, et tu[n]c in hoc eventu n[on] [illegible] forma caloris intensi et consequenter n[on] introducitur alia de novo imperfectior et remissior, q[ui]a nullum datur ibi agens a q[uo] talis f[orm]a imperfectior producatur: ergo sicut remissio n[on] fit p[er] introductionem f[orm]ae imperfectioris destructa perfectiori, ita nec e[st] d[icen]da intensio fieri p[er] corruptionem f[orm]ae imperfectioris et p[ro]ductionem perfectioris =

Secunda op[ini]o asserit intensionem consistere in eo q[uod] q[ua]litas perfectius afficiat subjectum seu ut alii loquuntur in maiori radicatione et unione q[ua]litatis ad subjectum, ita D. Thom. Caiet. Capreolus Ferrar. et alii, P[robatur] q[ui]a op[posi]t[io] 1o q[ua]litates spiritualia intenduntur ut patet in gratia sanctificante, et sed talia accid[enti]a n[on] habent partes: ergo intensio q[ua]litatis n[on] pot[est] fieri p[er] additionem partis ad partem sed p[er] maiorem radicationem q[ua]litatis ad subjectum. =

Sed contra primum accidentia spiritualia n[on] habent partes extensivas, [illegible] n[on] habent intensivas, neg[atur] min[or]: haec v[ero] partes intensivas n[on] e[st] d[icen]da rationem [illegible] talis partes sit in eod[em] indivisibili, et simul eandem partem subjecti et ideo n[on] faciunt extensionem, et consequenter n[on] repugnant rei spirituali, maxime in nostra sententia q[uae] n[on] collocat rationem [illegible] in carentia partium. Imo admi-

Admittimus per integrales in unione spatii ad locatum. Q^o extensio in quantitate non fit per additionem partis ad partem. g^o neq intensio in qualitate fiet per additionem gradus ad gradum. R^o neg. anteg. extensio enim in quantitate fit per additionem unius indivisibilis quantitativi ad aliud.

Resp. in rarefactione dantur eaedem omnino partes quae erant in eadem sera (?) densata, et in hac quae rarefit occupat maius spatium et consequenter magis extenditur; g^o extensio quantitativa non fit per additionem partis ad partem. R^o neg. consequentiam quia in rarefactione illa maior extensio et occupatio spatii provenit a novis particulis aeris introductis et ideo fit maior extensio, quia dantur novae partes aeris ad occupandum maius spatium ut dictum est in loco explicavimus.

Arg. 3° formae substantiales non intenduntur per additionem partium: g^o neq formae accidentales seu qualitates. R^o ad anteg. in eo supponi falsum quod formae substantiales intendantur sicut formae accidentales intenduntur: g^o et substantiales. R^o neg. consequentiam. Diversa ratio colligenda est ab experientia. Sicut nobis constat quod omnes effectus qui procedunt ab una forma substantiali eque bene possunt etiam procedere ab alia. g^o formae substantiales non suscipiunt magis et minus, et consequenter neq intenduntur neq remittuntur. At vero experimur diversos effectus in eisdem qualitatibus. Sicut in aqua tepida sustinemus manum immissam: at vero in aquam nimis calidam non sine magno dolore manum iniicimus.

Resp. Si haberemus fundamentum ut non intenderetur forma Leonis seu lapidis etc. Atque non habemus fundamentum ut dicamus non intendi formam ignis et aquae. Sicut maior calor provenit aliquando a forma ignis, et maius frigus ab forma aquae: g^o etc. R^o neg. antecedens; 1° quia habemus fundamentum ab experientia aliarum formarum substantialium, quae non suscipiunt magis et minus.

2° qa facilius e recurrere ad qualitates acci-
dentales idē ad calorem ppsam ⁊ frigus: Si eñ pa qsia similes
intenderentur secundum qd darent simplex pa similis in eadem mā
et eet superfluus; si eñ intensio fiat p additionem entatis ad
entatem eiusdem rōis necessario multiplicarentur pa similes, et consequen-
ter requireret maior virtus in mā 1° ad tenendum simul tas
pas similes, qd sane n requirit ad tenendum ptes qual accid-
ntes ut pt ab experientia. –

Arg. 4° id dictum n pt nātr tenere
plura accia eiusdem spei ppter superfluitatem: sed illi gradus inten-
sionis eent eiusdem spei: g° ~~..~~ : Rn distinguo maj n pt tene-
re nātr pla accia qplta, et totalia eiusdem spei et inadeqta, nego
maj: Unde illi gradus sunt incompleti et partiales ad constituendum et
actum effectum v.g. eund calorem s. frigus et ad constituendum
in gradibus albedinis: sicut pla indivisibilia n st superflua ad
constituendam eandam qtitem adeqtam et totalem eiusdem modo
natr, neq inde sequitur qd dentur in ead mā pla accia eiusdem
spei, ex eo qd dentur pla indivisibilia qtitatis. –

Arg. 5° maior velocitas in motu n
fit p additionem grdus ad grdum: g° nec maior intensio in qualita-
tibus: Rn nego etiam qsiam rō e qa sicut maior tarditas mo-
tus sufficienter explicatur p maiores morulas, ita maior ve-
locitas eē optime declarat p pauciores morulas et sic n
e necessarium recurrere ad additionem grdus ad grdum: at vº inten-
sio n pt explicari, nisi p hanc additionem grdus ad grdum ut
pt ex dictis. –

Arg. 6° intensio e in qsia qualitatis: sed per
qsia constituunt in indivisibili: g° qualitas n pt admittere ples grdus
ut intendatur. Rn distinguo min, res qsiae metaphe sumptae consti-
tuunt in indivisibili, dato, physice et integraliter sumptae nego min:

Quo fit evidenter quod essentia hominis physice distinguitur in materiam formam et unionem, et ablata quolibet ex his tribus destruitur a parte rei totaliter essentia hominis physice et sic etiam in essentia totius integralis, ablato enim pede vel brachio hominis perit essentia totius integralis et sic essentia qualitatis actualiter distinguitur in uno gradu indivisibili intensionis. At vero essentia qualitatis intensae distinguitur in pluribus gradibus unitis, sicut essentia hominis physice distinguitur in materia et forma unitis inter se.

Arg. 7º ex authoritate Aristotelis intensionem fieri nulla facta mutatione ex parte formae quae intenditur et sic ait 8º Physicorum Tex. 84. ibi — ex calido fit magis calidum nullo facto in materia calido —. Ergo sentit Philosophus intensionem non fieri per maiorem radicationem formae in subiecto et non per additionem gradus ad gradum. Respondeo negando etiam et explicando textum Philosophi quod non vult in intensione qualitatis non fieri ullam mutationem formae totalis, sicut quando intenditur calor non advenit nova forma totalis et diversa ab illa quae erat in subiecto minus calida, sed venit novus gradus quo adunatus cum ante in eadem parte subiecti facit maiorem intensionem et sic nulla datur mutatio sed augmentum eiusdem formae.

Arg. 8º ex D. Thom. 1ª 2ª quaest. 52 art. 2º ita ait — augmentum habitum et aliarum formarum non fit per additionem formae ad formam, sed per hoc quod subiectum magis participat unam et eandem formam —. Ergo intensio fit per maiorem radicationem eiusdem formae in eodem subiecto.

Respondeo negando etiam, immo haec authoritas D. Thom. maxime favet nostrae sententiae, quatenus S. Doctor asseruit intensionem non fieri per additionem formae totalis ad aliam formam totalem quod nos et fatemur, sed per additionem gradus ad gradum, idest formae partialis ad aliam partialem, et sic subiectum

sentit maiorem intensiorem participando magis eand. qualitatem
totalem sm̃ plures grus in eadem pte.

Tertia opio asserit intensionem fieri
p nobiliorem existentiam eiusdem qualitatis ad eand. pem subjecti. Sed
hec rejicitur facile 1º qa existentia e indistincta ab essentia: qo qualitas
n pot exuere unam existentiam imperfectiorem et induere aliam no=
biliorem. 2º qa n intelligitur in q consistat illa nobilior existentia,
siqd existentia n e nobilior sua essentia et sic q essentia semper
sit eadem in nobilitate deb. ee et ipsa eadem.

Quarta tand. opio tenet intensionem fi=
eri p expulsionem plurium contrariorum q repugnant ad qualitatem
contrariam. Sed hec et impugnatur qa qualitates q n habent contra=
rium in qlibet subjecto stim ad summum intenderentur, et sic
Lux q n het contrarium in qlibet aere eet summe intensa: et
gravitas in pura aliena gravitate et eet summe intensa qa
n het dispositiones contrarias, qd tn e falsum.

SEC. II.

V grus intentionis sint omogenii, an ethorogenii?

Suppono qd intensio qualitatis fiat p additionem grus ad grum, re=
stat videndum qd tales grus sint omogenii, idē eiusd. rōis
an Ethorogenii, et diversæ rōis, qd ulterius declaratur, sit ali=
qd subjectum cp. sex grus caloris: quarit nunc qd ille primus
grus cp. qs iste indigendum e a alteris, ita dit essentialiter primus
ut nullo modo poit natus ee primus & secundus vel tertius
etc. Si enim ita e tales grus st Ethorogenii et diversæ rōis.

Si n. talis gradus ostaqms ita e in tali
se ut poit ee in 1.o 2.o 3.o ~~etc~~. et ita g. accens e ottaqms
quia grus sk homogenii, et eiusd. rōis varias, q ita explatis.

Desuilus tales grus intentiuo e rōis
similares et eiusd. rōis indiuidalis ita ut nullam iner se ser-
uent subordinatorem ita ut 1.us ita sit 1.us ut poit ee 2.us
et 2.us poit ee 3.us ~~etc~~. ita et Vasq. tom. Scot. Salas CC.
Quir. Sorg. et alii qi refert et segr. P. S. L. n.o 42.

Pr. 1.o qa n. st admittenda diuse entates
absq. illa necessite, sed nulla n. cogit ad admittendum tales grus
intentiuos. qr. Pbo qa posit plures grus caloris eiusd. rōis
in ead. pte subiecti, ou. intelligit subiectum magis calidum: g.o n.
e narium qd tales grus sint diuse rōis. Pr. 2.o qa
per extentiuos in qnte st eiusd. rōis: g.o et per intentiuos
in qlitate. —

Pr. 3.o qa si in ead. manu ponantr plures
grus caloris eiusd. rōis rōis, sentiret illa manus maiorem
calorem qm si eet unus tm grus: g.o ad qd debent dari grus
dissimiles et ethorogenii, si ex gribus solitus optime
intelligit intentio caloris. —

Rndent aduersarii in eo euentu
dari maiorem calorem extensiue n. u. intensiue. Sed
ctra, qa ille maior calor sentit in ead. pte manus in qua
anteá n. sentiebatr. sicqd parit dolorem: Atq nihil aliud
e intendi calorem qm experiri maiorem dolorem in ead.
pte: g.o ex gribus homogeniis prouenit intentio caloris. —

Pr. 4.o expta grauitis: ponantr en.
in ead. manu sex globulis ferrei qrum qlibet heat gra-
uitem ut unum sane manus maiorem grauitem experi-
retr hendo sex illos globullos eiusd. rōis rōis, qm si ha-

haberet unum tm: g.° sicut maior gradus prouenit a pluribus
gradibus eiusd. roris adunatis, et maior intensio q. trio prouc-
niet a plibus gradibus caloris eiusd. roris in ead. pte reduplicati
catis. –

R. 2.° explo Vini qd sit sume rubrum. Cui
si misceatr aqua iam n apparet tam rubrum, et ta grad
coloris rubri adhuc ibid. sit, sl. qa aqua n het colorem
grum rubori Vini. Si qa si illa aqua uino extrahatr ut
fieri pot, iter Vinum apparebit tam rubrum, acg antea erat:
g.° signum e qd intensio fiat p coniunctionem plurium gruum
in ead. pte subti. et remissio fit p disiunctionem illor gruum
eiusd. roris, nam Vinum hens ead. grus coloris magis
unitos e intense rubrum, et hens ead. grus magis dis-
persos p mixturam aqua e remisse rubrum. –

R. 3.° ab inconuienti qd sequer in Sntia
Sn. admittente grus heterogeneos sequer en. qd cognis meritu
vonderet praemium indigse: qd dici neqt. Supponamus Petrum cur-
sum here duos grus Gra, et Paulum et iustum here sex grus:
Deinde eliciat uterque actum Charitatis cum cognis, tunc Petrus
recipiet in praemium 3.um grum gra, et Paulus accipiet septimu
q e longe pfector et nobilior 3.o, qm accepit Petrus: g.° iam
haret indigse praemium cognis actui meritorio, siqd Petro dare-
tr minus, et Paulo maius praemium p ead. opo cogni au Caritatis. –

Rndent n aduersarii in hoc euen-
tu Petrum accepturum pfec grus Gra, qa infiores illi solo gru
septimo, qm accepit Paulus, q grus et n cent tam pfecti
physice, acg e ille grus septimus datus Paulo; attn moralr, et
in estimaoe hoium tm ualerent illi grus inferiores, atque
septimus grus Pauli nobilior: sicut sptem libre argenti ua-
lent in estimaoe morali hoium agre unam libram auri,

Et nunquam eam physice sequent-

Sed 2º supponamus Christum habu-
isse gratiam adeo remissam ut hic non mereretur nisi unum indivisi-
bile gloriae, et Christum debere elicere actum et aequalis remissionis:
uterque hic iustus meruit unum indivisibile gloriae in praemium, sed
illud indivisibile quod meruit Christus habens dictam gratiam gratiae est lon-
ge perfectius et nobilius quam illud quod meruit Petrus habens tan-
dem gradus gratiae, sed deberemus indivisibile quod datum est Christo
in praemium utpote dignioris est nobilius quam indivisibile quod
datum est in praemium Petro: quod non potest negari, quod aequali merito de-
tur praemium inaequale quod est contra aequitatem divinam.

Sic hanc instantiam facile posse vinderi in-
aequalitatem meriti provenire ex inaequalitate gratiae dignificantis quam
habebat uterque ille iustus, et sic meritum et erat sic inaequale: nam
meritum crescit ex dignitate personae per gratiam, et quo fuerit ma-
gis grata eo maius meritum habebit, et opus dici non aequale: et
ideo in actibus Christi Domini quamvis physice essent finiti, tamen habebant
meritum et valorem infinitum a persona Christi ubi infinite grata, et
infinite dignificante talia opera.

Et cum Christus, sicut supponimus, habe-
ret maiorem gratiam dignificantem quam Petrus, ideo mirum non est quod Petrus
minus praemium acciperet quia erat minus gratus Deo et consequen-
ter non habebat tantum meritum quantum Christus habebat, quia hic erat
magis gratus et dignificatus et alioquin opus illud physicum
esset non aequale. Haec responsio non potest facile impugnari,
et ideo meritum Christi Domini non multum facit dignitatis firmari.

Proponitur & refutatur 3ria Sententia

Contraria Sententia est sat probabilis, quam sequitur P. Albert. Lugo.

C. ꝯ dalia ꝑ qq. Obj. 1.º qn̄ effus sᵗ diversæ rōis postulant et cās diversæ rōis: sᵗ effus qualis caloris intensi ē diversus ab effu caloris remissi: q.º intentio caloris ꝯstat ex gradibus diversæ rōis. R. nego min. effus qualis caloris intensi ē diversus ab effu caloris remissi, ꝯtinctā, neg. accidēs. Ꝯtra min. Unde calor remissus ꝯ calor intensus solū accidētē differunt ex eo qd̄ unus habeat pauciores grad. alter vᵒ ꝑres, qui adunati fortius operantr ꝯ efficiunt sanū ꝑem fruti.

Et pot. id explicari ēxplo, ē ꝑ adveniens si duo ignes, efficacius operabuntur, tam q.ad lucem, q̄m q. ad calorem. ꝯ tn̄ uterq. ignis ē ejusdē spei neq. unus ē nobilior alio. Aliud explum ē de duo hões unientes ad elevandum ū pondus lare ꝑfectius ꝯ efficatius id. ꝑtabunt simul qm̄ divisi ꝯ tn̄ unus ho n̄ ē nobilior alio, imo sᵗ ejusdē spei ꝯ rōis: q.º sic ꝑ͂tuor grus caloris ejusdē rōis adunati melius efficient subjectum ꝯ fortius ac intensius operabuntur. —

Obj. 2.º ex hac doc. seqr. qd̄ unum agens poit agere in sibi sile: ꝯ adiis hoc, qa subjectum calidum ut duo ꝗ pot ꝑducere calorem ut duo in aliis subjectis; q.º et poterit ꝑducere eunī calorem in subjō iam hente calorem ut duo ꝯ ꝯsequenter agere in sibi sile. —

R. neg. seqlam, ꝯ ad ɵbiaz ꝑbem dico n̄ ꝑe calidum ꝑducere suum calorem in subjō sibi oio sili in calore, siqt hoc n̄ ē capax ulterius intentionis qm̄ iam het. Sicut ignis pot ꝑducere suam ꝑam substantialem in aliis subjectis n̄ tn̄ in illo, qd̄ iam habuerit talem ꝑam substialem. Siquidem agens sistit, ubi invenerit ꝑssum sibi sile, agens enī solū intendit assimilare sibi ꝑassum. —

Inq. 1.º ex eo ignis n̄ pot introducere

suam suam [?] aliquam in subiecto illam iam habent, qa illa e
natura integrax habendi illis duplicem suam [?], et qa
necessum est, ut quis corrumperet illa qualitas ab agente,
qd aliam intenderat introducere: at nullum agens intendit
corruptionem alicuius sicut sua spei: at ergo nullum ex his
inquenientibus reperitur in eo qd calidum producat suum ca-
lorem in alio calido sibi simili gradu: ergo si gradus est homo-
genis potest agens in sibi simile agere. =

Ad rep. [?] maiore, qa n. sit agens [?] il-
las naturas neq. unum agens introducere suam suam [?]
in illa habente aliam eiusdem [?], sed qa d. agens se intendat
assimilare sibi passum si iam illud inuenerit simile in sua [?]
[?] nihil operabitur et [?] [?] in [?] [?] aliis
duo calida, ut unum possint se mutuo intendere [?] ad [?]
gradus caloris agendo in se ad inuicem. =

Replic. 2° Supponamus dari subiectum
qd habet quatuor gradus continuos et in quolibet ex his gradus
habeat unum gradum caloris; tunc penetrentur simitus illi quatuor
gradus, tale subiectum adhuc erit calidum [?] ut unum et in [?]
[?] calido ut quatuor illud intendet: ergo aget in sibi si-
mile si gradus sit homogenis. Dices [?] [?] illud subiectum
post penetrationem gradum [?] [?] calidum ut quatuor qa iam
[?] eandem [?] habet quatuor gradus caloris unitos. Contra 2° et me-
lius tale calidum n. posse intendere aliud calidum ut quatuor
qa inueniet passum sibi [?] [?]. =

Resp. si in una [?] [?] esset illi
quatuor gradus caloris posset tale calidum intendere passum ha-
bens in quolibet sui parte unum [?] gradum caloris: ergo et
si tales gradus sint in [?] gradus agentis, poterit intendere
passum et intentum, ut quatuor. =

Resp. neg. etiam, dicta ratio est quia in tali eventu, licet plures agentis essent generata, attamen in quolibet parte erat unus tantum gradus caloris, et ideo non poterat agere nisi secundum tantum unum gradum, et consequenter non poterat agere in passum magis intensum utpote quod haberet secundum eandem partem quatuor gradus: at vero quod agens secundum eandem partem habet quatuor gradus caloris potest agere in passum habens solum unum vel duos gradus, utpote quod est dissimile.

Arg. 2o: duo gradus albedinis non possunt in eadem parte subiecti facere magis album intensive. Ergo dandus illationem. Dices quod adveniens 3us gradus albedinis unietur duobus ut faciat maiorem intensionem. Resp. negat instantiam nam ille 3us gradus adveniens solum est quod unietur 2o quia sic est proximior sicut in unione partium continui et etiam quantitatis integralium servata ordinatione, ita ut unum indivisibile uniatur alteri et alter sibi etc. Sed cum gradus intensionis sint secundum eandem partem subiecti et loci, attamen non est quare non habeant illam [illegible]em.

Et est optimum exemplum in corpore Christi Domini in sacra Eucharistia, quia cum eius plures partes sint in quodam spatio indivisibili, attamen non est quare se invicem servent ordinate, ita ut immediate post caput sit collum, et post collum humeri etc., et sic quaelibet pars immediate unitur alteri et non distans sibi: ita et istae res gradus sunt in eadem parte subiecti, et in eodem indivisibili spatii, attamen debent servare suas uniones ordinatas, ita ut quilibet gradus uniatur alteri et non immediate omnibus sibi.

Arg. 3o: si ad intensionem albedinis sufficit quod duo gradus qualitatis eiusdem rationis sint in eadem parte subiecti, sequitur quod et duae partes quantitatis generatae in eadem parte subiecti efficiant quantitatem magis intensam: sed hoc non est dicendum: ergo etc.

Scio aliquos DD. admittere et intensionem in quantitate, imo et in formis substantialibus, si creator ponat duas partes

eiusd spei malit in ead pe nra. Atque in nra dore
dirigret l. d. L. et meritu qa per qntor ex nra sua n ordi-
nantr ad intentionem, sd solu ad extentionem, et replendum lum.
Unde dua per distincta in eod loco ad summum erunt generata
sp spe sp singlre, n tn dicentr intense, aliter duo angeli
in eod loco poni et dicentur intensi. –

Unde per qlitas ex nra sua st ordi-
nate ad intentionem, et qties fuerint distincta in ead parte
subti n erunt generata, sd spe intensa, qr e spiale
subti qlitati n ut alior entitatum: sicut ei sub... distincte
solu e spesa spialis qlitas n ql ceterorum entium. –

Arg. 4o si grus qlitis st eiusd
nis ratis et speciis n dabr maior rao cur potius expellatr
prius qm 2us qn advenit contrarium. qr advenit calor aqua fri-
gida ut sex, in hoc eventu qn introducitr calor et expellatr
frigus n dabr maior rao cur potius expellatr 1us qm 2us
3us grus frigoris, cum oes sint eiusd nis ratis: g. grus inten-
tionis st heterogenii. –

R. l. ngo ans qa in hoc eventu ille grus
frigoris q fuit ultio productus det prius perire ...
um – in destructione st fora illa q fuerunt ultia in prodne –
A 2o in tali eventu ptinere ad Deum tangm causorem
nra destruere grum q debet prius perire. q solus n est vide-
ri nova hoc adhibeatr in similibus difficultibus et nra perplexita-
tiones. –

Arg. 5o si oes grus caloris st eiusd ratis se-
qtr qd posit intendi calor in infinitum: n eni dabr maior rao
cur intentio debeat sistere in hoc gru potius qm in alio eiusd
ratis et consequenter intentio ibit in infinitum. R. ngo assum-
ptum: n qa hoc impediet ob defectum caloris, q sane de se

erat capax infinitæ intentionis, sed ob incapacitatem subiecti, quod
non potest ferre intentionem infinitam: et ideo ex hac acceptione
Unde intentio summa sistit in certo gradu, quia ultra hunc non
potest subiectum maiorem intentionem recipere; sicut quia agens
est finitum, et ideo non potest producere infinitos gradus caloris; sicut
quia et passum est finitum, et ideo recipere neque calorem infinite
intensum.—

Alia arg.a soluta.

Arg. 6º Sed in visione Beata deberent esse gradus intentionis, siquidem visio
et ratio hoc, quia visio Beata intentior perfectius Deum attingit: sed
non poterat dari visio Beata quæ perfectius Deum attingeret, si gradus
essent eiusdem rationis, sicut unus gradus nihil virtutum addit
alteri: ergo tales gradus deberent esse diversæ rationis, ut visiones evadant
inæquales in perfectione.—

R. [illegible] et ad probationem [illegible] ut
enim aliqua visio Beata perfectius Deum attingat sat est quod in
ea multiplicentur plures gradus accidentaliter, qui uniti reddunt illam
visionem accidentaliter perfectiorem: sicut calor intensus perfectius
urit quam idem calor remissus, et tamen uterque calor solus est accidentaliter
diversus.

Quare homo habens visionem Beatam ut octo erit
beatior accidentaliter, quam octo homines habentes singuli suam visionem Be-
atam ut unum, sed non erit beatior omnibus illis octo collectim,
sed divisim sumptis: sicut homo qui habuerit decem aureos
erit ditior aliis decem hominibus, quorum singuli haberent unum
tantum aureum, sed hoc divisim, et omnes aurei sint eiusdem
rationis.—

Licet visio Beata

Prob. visio Bea n. pot. perfici p gradus q fuerint æqles in nobilitate: q.o si gradus sint etiam æquales, n. ê magis beatus q habet visionem ut sinum, qm q habet visionem ut octo. Pb. mai. ans. qa illi gradus uniti dant maiorê perfectionem qm divisi. Imo hoc argum magis urget adversarios, q admittunt gradus inæqles in perfectione et consequenter visio Bea perficitur et p gradus ignobiliores:=

Et vide hoc evidenter, supponamus qd a visione Bea ut octo auferenti septem gradus intensionis, certe illa visio q maneret cum octavo gradu, q ê omnium nobilissimus, n. eet tam nobilis atq alia q haberet octo gradus: q.o illi septem gradus q sunt imperfectiores et perficiunt visionem Beam, et consequenter visio Bea perficitur etiam p gradus ignobiliores diminutos: q.o a fortiori perficiendi p gradus æqnobiles diminutum nobilitas. Sicut qm perficit alia virtus eiusdem rationis unita fortius, et perfectius operatur.-

Resp. maior vel minor intensio visionis Bea provenit ex eo qd attingat plures vel pauciores creaturas: q.o dato in visione Bea n. sit intensio p additionem gradus ad gradum eiusd. rõis. Pb. mai. ans. qa pot una vo Bea ee intensissima et tamen nullam attingere creaturam nam illa intensio sibi erit ex. o obiectum 2rium: Sicut alia ee minus intensa et attingere plures creaturas. et pet ab exemplo a visione oculi corporei pot enim una visio ocularis ee valde intensa attingendo unum sol obiectum, et alia minus intensa attingendo plura.-

Quare vo Bea perfectior, et intensior erit illa, quæ clarius, et perfectius attigerit suum obiectum et hæc maior claritas, et intensio provenit a pluribus gradibus adunatis eiusd. rõis. Unde n. negamus qd illa visio Bea sint hetherogeneæ, et diversæ rõis, si una attingat plures, et alia pauciores creaturas, sed hoc provenit a diversitate obiecti; plures enim

Totum e diversum toties corporis e efficitur diversa. hoc si non procedit ad intensive gradualiter heterogenea et quod sub nobis hic est quaestio. =

Note tamen quod quando quaerimus virtutem Deam intensiorem videre Deum perfectius aliis sectoribus minus intensis, hoc est eligendum, si compararemus virtutem Deam magis intensam cum aliis minus intensis divisim et non collectim sumptis, ut virtus Dea ut sex est perfectior omnibus aliis, quae sit intensa tamen ut quatuor, si iste dent sumi divisim: nam si collectim sumantur decem virtutes ut quatuor, clarum est quod sint intensiores, quam una sola virtus ut sex. sicut si sumantur decem homines collectim habentes vires ut quatuor clarum est quod sint validiores, quam unus qui habet vires ut sex. =

Arg. 7° non datur una lux qualitas [illegible] unum per se nisi ubi datur ratio potentiae et actus: at si gradus intensivi sint ejusdem rationis non potest unus habere rationem potentiae, et alter rationem actus ad faciendum unum per se: ergo intensio non fit ex gradibus homogeneis. Resp. negando majorem. et hoc patet in compositione integrali, in qua nulla ex partibus componentibus habet rationem potentiae vel actus, et tamen constituunt unum per se, quod videtur in partibus continui quae sunt ejusdem rationis, et tamen faciunt unum per se. secus enim ad compositionem physicam essentialem, et quae requirit rationem potentiae et actus. =

Arg. 8° ex hoc sequitur quod qualitas intensa ut unum sit tam perfecta atque intensa ut octo, si gradus sint ejusdem rationis perfectionis. Resp. distinguendo sequelam est tam perfecta qualitas ut unum atque ut octo, efficiatur [illegible], negatur sequelam. Sicut tam perfecta quantitas efficitur est illa quae constat duobus indivisibilibus, atque illa quae constat pluribus palmis: et sicut quantitas quae habet maiores partes est perfectior, et magis extensa, ita qualitas quae plures habuerit gradus erit perfectior, et intensior [efficiatur]. =

Hyp. tant. si intentio, aliis fieri p gius omo-
geneos segresi ad quilibet iustus p quaq aum meritoriam au-
gere gratiam in duplum / qd sufficiene vidimus Lecta ad galarom;
et qd inde fiere brevisso tempore tantum gratiam assequeri, atque
beatissa virgo, et ovs praedestinati sibi sumpti.

Et oppositio hoc: Supponamus qd unus
iustus heat quinq indivisibilia gratia dignificantis, et sic eliceat aum
caritatis, certe quilibet ex his indivisibilibus gratia dignificantis
det correspondere in praemio aliqd augmentum. Sed non pot corres-
pondere minus quam alter indivisibile: ergo quinq indivisibilibus
gratia dignificantis dent correspondere in praemium alia quinque
indivisibilia, et sic p actum aum caritatis augerendi ad decem
indivisibilia his decem dent correspondere alia decem et sic
viginti, his viginti alia viginti, et sic 40. his 40. alia 40,
et sic 80. ~~etc~~. et sic brevi temporis spao exhaurirenti oes nu-
meri etc. Sic hic unus meriti uix cederet a Christus
B. Virgini Mariae: qd ne sequatur hoc absurdum, dent gradus ee hetero-
genii et sic unus gradus ex pte augmenti utpote nobilior
sufficiet ad compensandum meritum iusti hentis quinque partes
gradus gratiae dignificantis. etc.

Haec argum magnum terrorem
incutit aliq RR. et sibi eet magni momenti pro Zeno-
nistas componentes continuum ex indivisibilibus existimat &c.
sed Lt. illa non minus urget hoslos quam Zenonistas; siquidem
qd sit dari indivisibilia certa, ut pene in infinitum augeantur,
eit pot fieri pro pte certas gratia, q eit in infinitum augeren-
di. Imo quilibet pars continet infinitas majo premi-
argum hanc Ser.am et pibus in infinitum divisibilibus; siquidem
una pars et gradus gratia continet in se augmentum infinitum
gratia, et consequenter quilibet iustus p quodque aum remissum me-

mereri infinitam gratiam intensive. =

Sed iam directe ad argumentum in nostra sententia
nego illam sequelam et eius probationem, dico non esse necesse, quod detur illa
correspondentia certa, et arithmetica ex parte praemii et augmenti gra-
tiae correspondentis gradui gratiae significantis: et ratio huius est quia
indivisibilia gratiae significantis non significant divisive sed per modum
totius, et huic toti gratiae significanti secundum correspondet praemium aug-
mentum. et ut uno verbo dicam, hoc augmentum non fit a-
rithmetice, et indivisibiliter correspondendo unum indivisibile aug-
menti alteri indivisibili gratiae significantis: sed fit geome-
trice, et proportionaliter secundum acceptationem divinam, quia Deus non acce-
ptat quodlibet meritum ad quamlibet gratiam, et gloriam certam,
sed qui iustus iam habet viginti, aut viginta indivisibilia gratiae
significantis attemperat Deus praemium augmenti proportiona-
liter ut ipse videre vult ne crescat gratia in infinitum. =

Confirmatur aliter si iustus
haberet unum solum indivisibile gratiae seorsim, et eliceret actum
meritorium deberet illi correspondere in praemium et augmen-
tum alterum indivisibile: ergo et qui habuerit duo gratiae etiam in-
divisibilia gratiae significantis debent illi correspondere totidem in
praemium, et augmentum: et haec consequentia videtur manifesta quia
indivisibilia coniuncta non perdunt id quod in se habebant seorsim: sed
quodlibet seorsim merebatur aliud indivisibile augmenti: ergo et
coniuncta merebuntur tot, quot ipsa fuerint. =

Sed nego consequentiam et diversa ratio est quia
qui dat solum unum indivisibile gratiae significantis et elicit
actum, aliquod praemium debet reddere huic actui meritorio et
non potest reddere minus quam aliud indivisibile: at vero qui
dantur quamplura indivisibilia gratiae potest illis correspondere minus
praemium, et ex speciali voluntate divina, quod vult ut merita